

Čís. 3392.

Zadržovací právo lze uplatňovati pouze pro pohledávky z oboustranných obchodů mezi tím, kdo věc zadržuje a tím, kdo se domáhá jejího vydání. Nevztahuje se však na pohledávky, jež byly zadržujícím postoupeny, třeba se souhlasem odpůrce.

(Rozh. ze dne 15. ledna 1924, Rv I 1419/23.)

Žalobě na vydání 3 žacích strojů bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Námítka žalované strany, že není povinna vydati žalobkyni 3 žací stroje, jež má u ní žalobkyně v uschování, protože jí přísluší k těmto strojům zadržovací právo po rozumu čl. 313 obch. zák., byla by odůvodněna a mohla by se setkat s úspěchem, kdyby pohledávka 6.000 Kč, kterou prý žalovaná strana dle svého udání za žalobkyni má a pro kterou zadržovací právo uplatňuje, nehledíc k ostatním v čl. 313 obch. zák. uvedeným náležitostem, také pocházela z oboustranných mezi žalovanou firmou a žalobkyní uzavřených obchodů. Této náležitosti ona pohledávka nemá. Podle vlastních údajů žalované strany nevzešla pohledávka ta z obchodu mezi ní a žalobkyní, nýbrž nabyta jí žalovaná firma postupem od Oldřicha J-a, který prý jí nabyl tím, že mu žalobkyně z kupní ceny za 10 žacích strojů, kterou již zaplatil, částku 6.000 Kč slevila a měla vrátiti. Okolnost, že postup pohledávky stal prý se za souhlasu žalobkyně a že postoupení pohledávky mělo býti použito na srážku z kupní ceny za žací stroje, které žalovaná od žalobkyně koupila, ale z kteréžto kupní smlouvy potom sešlo, na tom, že zde není pohledávky z oboustranných mezi stranami jako obchodníky uzavřených obchodů, ničeho nemění. Nepřísluší tedy žalované straně zadržovací právo již z tohoto právě uvedeného důvodu a nebylo potřeba zabývat se ještě, jak činily nižší soudy, další otázkou, zda tvrzená žalovanou firmou pohledávka jí vůbec proti žalobkyni přísluší. I kdyby pohledávka ta jí příslušela, neopravňovala by ji z důvodu shora uvedeného k výkonu práva zadržovacího.

Čís. 3393.

I když není mezi stranami obchodního spojení, není prodávatel oprávněn poslati kupiteli zboží na dobírku, leč že by zaslání na dobírku bylo zvláště umluveno nebo bylo obchodním zvykem. Odmítl-li kupitel přijati zásilku na dobírku, počítá se včasnost plnění dle napotomního zaslání bez dobírky.

Lhůtu čl. 355 obch. zák. netřeba poskytnouti, nebyla-li smlouva vůbec uzavřena, ježto prodávatel k nabídce kupitelově ve lhůtě čl. 319 obch. zák. neodpověděl. Lhostejno, že šlo o obchod pouze na straně kupitelově.